

Cerere de aviz consultativ adresată Curții de Justiție a AELS de către Norges Høyesterett la data de 30 iunie 2020 în cadrul procedurii penale inițiate împotriva N

(Cauza E-8/20)

(2020/C 374/08)

La data de 30 iunie 2020, Norges Høyesterett (Curtea Supremă a Norvegiei) a înaintat o cerere Curții de Justiție a AELS, înregistrată la grefa Curții la 2 iulie 2020, pentru obținerea unui aviz consultativ în cadrul procedurii penale împotriva N. Cererea vizează următoarele întrebări:

Întrebări privind situația legislativă înainte de 1 iunie 2012

Întrebarea 1: Noțiunea de „prestații de boală” prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretată ca incluzând o prestație precum alocația privind evaluarea capacității profesionale (*arbeidsavklaringspenger*)?

Întrebarea 2: Articolul 22 sau, eventual, articolul 19 din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că le conferă dreptul de a beneficia de prestații în numerar numai persoanelor care își au reședința (*bosetting*) într-un alt stat membru al SEE decât statul competent sau sunt incluse și șederi mai scurte, precum în cazul de față?

Întrebarea 3: În cazul în care sunt incluse și șederi mai scurte, precum în cazul de față, articolul 22 sau, eventual, articolul 19 din Regulamentul nr. 1408/71 și trimiterea la autorizarea din partea instituției competente trebuie interpretate în sensul că statul competent poate condiționa dreptul unei persoane de a-și transfera alocația privind evaluarea capacității profesionale de depunerea unei cereri și de obținerea autorizației de ședere (*oppholde seg*) în alt stat SEE?

Întrebarea 4: În cazul în care se constată că Regulamentul nr. 1408/71 nu conferă dreptul de transfer al indemnizației pentru evaluarea capacității profesionale pe durata unei șederi într-un alt stat membru al SEE sau, eventual, că nu conferă acest drept fără autorizația instituției competente în temeiul normelor naționale, trebuie să se stabilească, de asemenea, dacă normele naționale intră în domeniul de aplicare al altor norme SEE?

Întrebarea 5: Se aplică articolul 28 sau articolul 36 din Acordul privind SEE în situația în care un resortisant al unui stat SEE se deplasează într-un alt stat SEE pentru un sejur de scurtă durată?

Întrebarea 6: În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, suntem în prezența unei restricții privind libera circulație în temeiul articolului 28 sau al articolului 36 din Acordul privind SEE atunci când dreptul național prevede următoarele condiții:

- (i) ca prestația să nu poată fi acordată decât pentru o perioadă limitată de timp care, în conformitate cu circularele administrative, nu poate depăși, în mod normal, patru săptămâni pe an și
- (ii) ca șederea în străinătate să fie compatibilă cu îndeplinirea obligațiilor de activitate definite și să nu împiedice monitorizarea și controlul din partea instituției competente și
- (iii) ca persoana în cauză să solicite și să obțină o autorizație din partea instituției competente (iar respectarea obligației de notificare să fie controlată prin utilizarea unui formular de notificare)?

Întrebarea 7: În cazul în care condiția prevăzută la punctul (i) constituie o restricție, aceasta poate fi justificată ca o garanție generală a considerațiilor care stau la baza condiției de la punctul (ii), și anume asigurarea îndeplinirii obligațiilor de activitate definite, precum și monitorizarea și controlul acestora?

Întrebarea 8: Dacă condiția de la punctul (i) nu poate fi justificată, iar condițiile de la punctele (ii) și (iii) constituie o restricție, condițiile de la punctele (ii) și (iii) pot fi justificate pe baza aceluiași considerente?

Întrebarea 9: În cazul în care condițiile de la punctele (ii) și (iii) pot fi justificate, este compatibil cu articolele 28 și 36 din Acordul privind SEE faptul ca unei persoane care nu a solicitat - și deci nu a obținut - dreptul de a-și transfera indemnizația pentru evaluarea capacității profesionale pe durata șederii într-un alt stat membru al SEE și care furnizează instituției competente informații incorecte cu privire la locul de ședere (*oppholdssted*) să i se impună să ramburseze prestația care a fost, prin urmare, obținută în mod ilegal în temeiul legislației naționale?

Întrebarea 10: În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, este compatibil cu articolele 28 și 36 din Acordul privind SEE ca persoana în cauză să poată face obiectul unor sancțiuni penale pentru că a furnizat informații incorecte și a indus în eroare instituția competentă în ceea ce privește efectuarea de plăți neîntemeiate?

Întrebarea 11: În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 5, articolul 4 sau articolul 6 din Directiva 2004/38 se aplică în situația în care un resortisant al unui stat din SEE efectuează un sejur de o durată mai scurtă în alt stat SEE? În măsura în care se aplică articolul 6, această dispoziție impune obligații statului de origine? În cazul în care articolul 4 sau articolul 6 este aplicabil și poate fi invocat împotriva statului de origine, se reiau întrebările 6-10, în măsura în care acestea sunt adecvate.

Întrebări privind situația legislativă de după 1 iunie 2012

Întrebarea 12: Noțiunea de „prestații de boală” prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretată ca incluzând o prestație precum o alocație privind evaluarea capacității profesionale?

Întrebarea 13: Noțiunea de „ședere” prevăzută la articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004, care este definită drept „reședință temporară” în sensul articolului 1 litera (k), trebuie interpretată în sensul că include orice ședere pe termen scurt într-un alt stat SEE care nu constituie o reședință, inclusiv șederi precum în cazul de față?

Întrebarea 14: În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, articolul 21 din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că se referă numai la situațiile în care diagnosticul medical este stabilit în timpul șederii în celălalt stat al SEE sau și la situațiile în care, precum în cazul de față, diagnosticul este recunoscut de instituția competentă înainte de plecare?

Întrebarea 15: În cazul în care articolul 21 este aplicabil într-o situație precum cea din cazul de față, dispoziția respectivă, inclusiv condiția „în conformitate cu legislația pe care o aplică”, trebuie interpretată în sensul că statul SEE competent poate menține următoarele condiții:

- (i) ca prestația să nu poată fi acordată decât pentru o perioadă limitată de timp care, în conformitate cu circularele administrative, nu poate depăși, în mod normal, patru săptămâni pe an și
- (ii) ca șederea în străinătate să fie compatibilă cu îndeplinirea obligațiilor de activitate definite și să nu împiedice monitorizarea și controlul din partea instituției competente și
- (iii) ca persoana în cauză să solicite și să obțină o autorizație din partea instituției competente (iar respectarea obligației de notificare să fie controlată prin utilizarea unui formular de notificare)?

Întrebarea 16: Dacă articolul 21 exclude condiția de la punctul (i), dar nu și condițiile de la punctele (ii) și (iii), condițiile de la punctele (ii) și (iii) intră în domeniul de aplicare al altor norme SEE (a se vedea întrebarea 4 și următoarele)?
